

къ далеч отъ Магдалиня. Малко още ѝ оставаше додѣ да достигне цѣлтъ си.

Тази увѣренность ѝ въодушеви. Лошето бѣше само че отъ послѣднето стѣпало до нискѣтъ стаѣмъ, дѣто лежеше Раулъ, нѣмаше нищо о какво да ся подпире и принудена бѣ да върви безъ да ся подпире.

Наистинѣ Магдалиня имаше друго прибѣжище, да начене спречъ пакъ да пълзи и да ся влачи, както бѣ направила и по напрѣдъ. Но не рачаше и на това да прибѣгне, защото неможеше да трае бавността на пълзеніето. А освѣнъ това кръвта ѝ наченѣ да бие въ жилытъ ѝ съ огничаево напъване, и туй бѣше импривато да ся предположи че наистинѣ бѣ съвзела разслабенитѣ си сили.

Тогазъ възвѣнѣ си по пармакляцитѣ на събѣтъ и така ся въсправи; послѣ безъ да прѣмисли ни най малко, оттегли си рѣцѣтъ отъ пармакляцитѣ и ся опита да потрѣгне права.

Тука тѣя имаше да опита какъ единъ неукъ плаватель, като ся обуриса твърдѣ неприязливо въ отворено море, вижда себе си улавянтъ отъ теченіето, и като осѣти силытъ му да исчезватъ, тогазъ само ся увѣрява че е былъ излъганъ въ умѣнството си да плава. Тя мѣнѣ ся наистина да ся повърне назадъ и да стигне до безопасно мѣсто, но напраздно, защото нѣма вече врѣме! Студената вода, която го покрыва като саванъ, завлича го и найпослѣ го поглѣща неумолимо.

Тѣй също и Мвгдалиня, расклатена като нѣкое искоренено дърво, позна съвършенното си безсиліе. Браката ѝ неможахъ ни ти единъ стѣпкъ да постѣпятъ, помѣчи ся да ся повърне безъ да извърши нищо и прострѣ рѣкѣ да ся хване пакъ о пармакляцитѣ; но не можѣ нищо да извърши, защото ѝ изсъхна на частъ и тази ѝ рѣка.

На този часъ на Магдалиня ѝ притѣмнѣ прѣдъ очитѣ, зави ѝ ся свѣтъ и стори ѝ ся че ся залюхнѣ въ срѣдъ единъ вѣслицъ отъ движими свѣтлинны обрацаны съ чудовищнѣ бър-